

A Türr István Gimnázium kollégiumában fellendült a kulturális élet Péntek Róbertnek és Tóth Márknak köszönhetően.

Az utóbbi egy évben e két 10. évfolyamos diák saját színjátszó szakkört indított kollégiumi barátaik részére. A színjátszó kör a tavalyi évben, márciusban jött létre, melyet Koll-Actors névre kereszteltek Robiék.

Lassan egy év telt el azóta, hogy felvetették az ötletet egy olyan színdarab megalkotására, amelyben a főáramlatú médiát és annak manipulatív hatását szeretnék megmutatni az emberek számára, felhívni a figyelmüket a tömegtájékoztatás és egyéb valóságosnak vélhető műsorok hitelességének megkérdőjelezhetőségére. Ez volt az alapmotívum, amely köré több, a korra jellemző szokás is épült a darabban, s ezek a szokások ránk nézve akár károsak is lehetnek.

A motívum egy történeten keresztül vonul végig, melyben egy tipikus, mai szemmel nézve átlagos csoportba új tag érkezik, egy lány. A baráti körben mindenkinek megvan a saját egyénisége és jelleme. Mindannyian szeretnek csetelni, „kockulni”, tévézni, ahogyan ez elvárható egy átlagos tinédzsertől napjainkban. Azonban az új lány nem csetel és nem néz tévét, nem ül le a számítógéphez és nincsen Facebook adatlapja sem. A csoportbéli fiataloknak ez a lány nagyon furcsának tűnik emiatt, míg ő ugyanezt véli ezekről a kamaszokról, de mégis barátságosan közeledik feléjük. A történetben megjelenik a média eszközeinek befolyásoló szerepe, s ez pontosan e csoport tagjain érződik a legjobban.

A színdarab kidolgozói és rendezői maguk a kör vezetői: Péntek Róbert és Tóth Márk voltak.

A színműben az önképző kör összes tagja részt vett, a szereplők Tamás Diána, Lepsényi Krisztina, Tóth Benigna, Kelemen Krisztina, Vass Gábor, Csillag Bence, Kristóf Olivér, Szilágyi Ádám és Nyári Barnabás voltak. A színdarab premiere április 22-én volt a Jókai Mór Művelődési Központban. A színészpalánták közül kivétel nélkül mindenki szorgalmasan készült az előadásokra, Robi és Márk ezért nagyon is büszkék rájuk.

Robi véleménye a közös műről:

„A színdarabbal egy tükröt szeretnénk mutatni a ma élő társadalomnak, hogy a különböző generációk, mind a felnőttek és mind a gyerekek körében megmutassuk azokat a tényezőket és problémarendszereket, amelyek meghatározók lehetnek jellemük ki- illetve továbbfejlődésében. Ezeket a problémarendszereket mi ebben a darabban bizonyos médiumok és függések szemszögéből igyekszünk megmutatni. Nagyon fontosnak tartom, hogy nem magát a médiát állítjuk be negatív eszköznek, hanem annak a befogadó, illetve a közvetítő fél általi téves és/vagy nem tudatos használatára szeretnénk a figyelmet felhívni. A darabban egy úgynevezett médiamentes lányt láthatunk egy médiafüggő közösségbe bekerülni, s ennek hatását a közösség tagjaira, illetve a lányra…”

